

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó a lap tulajdonos.

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
Küldőhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
Küldetnek a legmérsékeltőbb árazámitás mellett vétevek fe
Egyes szám 4 kr.

A király Budapesten.

Debreczen, február 25

Magyarország fővárosa olyan lüktető életet mutat e napokban, mint ritkán ez előtt s akárhányszor nyerjük azt a benyomást, mintha a monarchia súlypontja tényleg Budapestre helyeztetett volna át. Ezt a király és az udvar jelenlétének kell köszönni. Ha Ő Felsége rövidebb, vagy hosszabb tartózkodásra a magyar székvárosban megjelen, mindig verőfényes napok keinek fel és világító fény ragyogja be az egész társadalmi és a nyilvános életet. Mert a király nem él hozzáférhetetlenül várának magaslatain, hanem érintkezésbe lép népével, meleg érdeklődés tanúsít minden iránt, a mi az országot és a fővárosi közügyeket érinti. A mi a tudomány és művészet, az emberbaráti intézetek terén történik, az anyagi előrehaladás előmozdítása érdekében létesül, mindez melegen érdekli őt és így a király jelenléte Budapesten minden tényezőre, Magyarország minden vonatkozásában buzdítólag, bátorítólag hat.

Különösen jelentőséges lesz majd Ő Felsége látogatása a 48.iki törvényhozás ötvenedik évfordulójára való tekintettel. Abban még eltérnek a vélemények, hogy melyik napot ünnepeljék meg: március 15-ét-e, mint a melyen Magyarország nagy liberális vívmányai az első lökést kapták a megvalósuláshoz, vagy pedig április 11-ét, a mely napon a törvények szentesítették.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Örültek közt.

— Maurice Montegutól. —

Már vagy tizenöt esztendeje mult, — még fiatal ember voltam, egyik jóbarátom segédorvos egy elmebeteg intézetben Páris közelében, meghívott, — hogy töltsék pár napot „közöttük.“ Az ajánlat kísértő volt, elfogadtam.

Képzelné se tudtam volna vidámabb helyet e szomorú hajléknál. A fehér kőből emelt nagy épületek patkóformában terültek el a százados fákkal beárnyékolt parkban, ahol egy kristálytisztá tónak verőfényes kék vize képezett világos foltot s nevelte a pompát és vidámságot.

Mikor e menedékhelyre belépünk, az első benyomás közben, mely csupa nyugalom, csend és derűtség önkénytelenül röppent el ajkainkról:

— Itt jól esik az élet!

De azután szomorúság fogja el szívünket a gondolatra, hogy e szép hely meghibbant agyu lakói, egészen a saját izgatottságuk hatalmában, nem élvezhetik a csendnek ezt a

Ez hiába való vitatkozás. Nem az a fő, hogy melyik napra akarjuk visszavezetni a nagy fordulatot Magyarország történelmében, hanem az, hogy a nemzet halás kegyelettel telve megemlékezzék azokról, a kik az új aratáshoz termővé tették számára a földet és a koronával egyetértésben véghez vitték az óriási békés átalakulást, még pedig bámulatosan rövid idő alatt vitték véghez, a mely átalakulás áldásai alatt király és nemzet benső szövetségben egymásra talált. Mindegy tehát, akár március 15., akár április 11.; — e jelentőséges esztendőnek mindegyik napja ünnepnapnak van bejegyezve a politikai naptárban és ennek a jelentőséges történelmi fordulatnak minden áhitatos órájában örvendjen a nemzet a végzet ama kedvezésének, hogy sorsa immár a saját kezében van és annak a legalkotmányosabb uralkodónak védelmébe van ajánlva, a ki soha ki nem apadó szeretettel veszi körül az ő hű Magyarországot.

Országgyűlés.

Budapest februr, 24.

Tegnap biztosra vette mindenki, hogy még az ülésen befejezik a kultuszbudget tárgyalását. de Wlasics táskái még ma is ott hevernek a piros bársonyszékben és a kilátások se olyan optimisták már. Fenyvessy Ferencz is megint szétrakta a papírjait az előadói asztalon.

A néppártiak nagyon sok beszélgetni va-

jótéteményét, ennek az áhitatos, háromszor áldott magánynak örömét.

Különösen reggel, kora hajnalban, a számtalan madár csattogó danája mellett volt szép a park, kékes párákkal fölötté; igazi idyllikus hely, szinte látni véljük amint az ártatlan szerelmes párok ábrándoznak a fák tövében.

De egyszerre szörnyű ordítás hangzik föl az egyik pavilonban és rögtön reá — mint ahogy a tanyai kutyák hangos ugatással válaszolnak egymásnak — mindenünnen örvongó kiáltások, tomboló lármá, kétségbeesett üvöltések, reménytelen sikoltozások hatolnak füllünkbe s eszünkbe juttatják, hogy lépéseink alatt átkozott a föld, az alvilági isteneknek van szánva.

És a mint a nap emelkedett, a föld melegegett, az emberi zaj, a felhevült lángoló fejek larmája is növekedett; félelmetesen, folytonosan, szüntelenül rémes hangversenyben olvadtak össze vadállati ordítások, fájdalmas sóhajtások, éles rikácsolások, — vérfagyasztó üvöltések, tompa morgások, megannyi nyilvánulási eszeveszett örvongó állatok létezésének.

De déltájban, a hőség kabultságában lassankint mindent lecsillapodott, nehéz álomba

lója akadt. M ó c s y Antal minden nap söt minden tételnél elmondja „a beszédet“.

Ma is kezdte a vitát, ezuttal a néptanítók tételénél mondva el az „abszolút beszédet“ A néppártiak tetszett ezuttal is a szónoklat, de különösen tetszett P á d e r Rezső tiszteletlenő urnak.

M ó c s y után mostanában okvetlenül T h a l y Kálmán következik. De ő már a felsőbb kereskedelmi iskolák tételénél szólott azon panaszkodva, hogy az üzleti levelezés még mindég német. — Ne tanítsanak a kereskedelmi iskolában annyi német levelezést.

Közbe sűrűn nézett az ajtó felé az ő s z k u r u c z. Minden félreértés elkerülése véget meg kell magyarázni, hogy ez azért történik, mert ezt az ajtót nyitogatják legsűrűbben, a mi némi léghuzammal jár. Előzőleg haragosan ki is tört az indulat e mián a Rákóczi hívből.

— Szolgát ide! dörögte a folyosón — a ki ne engedje minduntalan nyitogatni az ajtót.

— Hát a jobboldalra menjünk? interpelláltak hívei.

— Azt nem; de ne járkáljatok annyit! Egy jobboldali „intrikus“ megsugta Thalynak.

— B á n f f y rendelte el, hogy rátok szabadítsák a léghuzamot. Így akar elpusztítani beneteket!

Lehet azonban, hogy csak politikából csinálta az egészet az ő r e g k u r u c z, hogy a beszéde alatt ne járkáljanak annyit az elvtársai.

M a j o r Ferencz állt szólásra.

— Hát ehhez is ért! ? csodálkoztak a laikusok.

— Hát ehhez se ért! ? mondják a tapasztaltak, a kik tudják, mennyi köze szokott lenni a M a j o r doktor beszédeinek ahhoz, a mihez beszél.

A kultuszminister reflektált élénk he-

merültek a czellák lakói, csak itt ott hallatszott egy panaszos sóhajtás, elnyomott zokogás, az ajkának értelmetlen motyogása, gondolatnélküli lelkeknek halk zajongása.

Itt élttem nyolcz napig és érdekes ismeretséget kötöttem. Naiv, szüntelenül megújuló csodálkozással vettem észre, milyen kevésbé különböznek a bolondok a bölesektől, milyen vékony lönge a határvonal, mely a teljes eszeveszettséget a tiszta józan észről elválasztja.

A betegek legnagyobb része, mániájuk daczára értelmesnek mutatkozott. „Beteg“ ez az elfogadott kifejezés, mert épp úgy, mint a hogy a francia színpalak között száműzve van a „kötél“ szó, az elmebetegek gyógyintézetiben nem szabad kijelenteni az „örült“ szót. Igen, a legtöbb ápolit, a krízis idején kivéve, világosan beszélt, sőt olykor komoly, mély értelemre valló társalgást folytatott.

Egy reggel sokáig beszélgettem egy nagyon szelid arcú aggastyánnal. Elmondta nekem életének történetét Paraszt ember volt panaszkodott, hogy a föld el van hanyagolva, az egész világ csak a gyárakba tódul . . . pedig a föld szép, a vetés fenséges és az aratás tele van igaz örömmel . . . Az ember hálátlan; elfelejti édesanyját.

Miután elváltam tőle, megkérdeztem ba-

lyeslés között a felhozottakra, eloszlatva a kételyeket, megadta a magyarzatokat.

A képzőművészet tételének is akadt szó-noka. A n d r á s s y Tivadar gróf, a képzőművészeti társulat elnöke állt szószárra a jobboldalon és rámutatva arra, hogy nálunk éppen azok az iparágak fejlődtek legkevésbé, amelyek a művészethez közelebb állanak az ipar művészet intenzívebb fejlesztése érdekében szált sikra; a melyek tökéletesedése sok millió forintot tartana itthon, a mit így külföldnek fizetünk.

A beszédet a jobboldalon élénk tetszéssel honorálták és Wlassics Gyula kultuszminiszter tüstént felszólt, hogy a gróf megjegyzéseire válaszoljon.

Kijelentette a miniszter, hogy teljesen osztja Andrássy Tivadar grófnak a képzőművészet fontosságáról kifejezett véleményét; jól tudja, hogy az az összeg, a mely e czélokra rendelkezésére áll, nagyon csekély sokkal csekélyebb mint a mennyit ő maga is szeretne e czélokra áldozni: de tekintetbe kell venni a körülményeket, meg kell alkudni a viszonyokkal és ha figyelembe vesszük azt hogy a szabott viszonyok között és dacára is mennyi minden történt e téren bizalommal és reménnyel nézhetünk a jövő elé.

Egy óra volt, a mikor nagy éljenzés jelezte, hogy a közoktatási tärca végleg el van fogadva.

Wlassics mosolyogva köszönte az éljeneket, Fenyvessy pedig most már véglegesen összerakta az irásait és boldogan sietett le a dobozról.

Szünet után még az igazságügyi tärca költségvetésének a tárgyalásába is belefogtak.

A „figyelő fotelbe“ Erdély Sándor igazságügyminiszter ült, az előadói asztal elé pedig R o h o n y i Gyula lépett, a ki formás előadói beszédében az egyes tételeknél mutakozó változásokat magyarázta és indokolta állandó figyelem mellett.

A tárgyalás ma már nem folytatták: mert miniszteri válaszok is voltak napirenden.

Elsőnek Lukács László pénzügyminiszter válaszolt Gullner Gyulának, a ki azon panaszkodott, hogy a szolnoki dohánybevéltő hivatal nem méltatta kellőleg az ő dohányja kvalitását.

A többség zajosan meghelyeselte a miniszter választát, Hullner Gyula pedig ismételtén teljes háromnegyedóra hosszát replikázott a pohány érdekében.

(Szép kis pénzbe került már ez a dohány az országnak!)

A pénzügyminiszter csak röviden válaszolt a hosszú szónoklatra, a mit Gullner még megoldott egygyel — mely után a Ház nagy többsége tudomásul vette a választát.

Negyedhárom már elmúlt ekkorra és így a miniszterelnök ma már nem válaszolhatott V á r o s s y Gyulának az interpellációjára. — A „jó testvér“ interpellációjára.

Negyedévi kimutatás.

Budapest, feb. 25.

A m. kir. pénzügyminisztérium közzétette az állami pénztáraknál az 1897. év negyedik negyedében előfordult brutto-bevételekről és brutto-kiadásokról szóló kimutatásokat. E kimutatások szerint a bevételek összege 5,156,046 frt 56 fél krral kisebb, a kiadások pedig 170,856 frt 52 fél krral nagyobb, mint az 1896. év hasonló időszakában volt és így az 1897. év IV. negyedének mérlege 5,326,903 frt 09 krral kedvezőtlenebb, mint az 1896. év IV. negyedének mérlege.

Az egész évi bevételek összege azonban 8,903,191 frt 41 krral nagyobb, az egész évi kiadások pedig 3,765,694 frt 58 krral kisebb lévén, mint az 1896. évben, az 1897. év mérlege 12,668,885 frt 99 krral kedvezőbb, mint az 1896. év mérlege.

A bevételeknél a lényegesebb visszamaradások a következők:

Az egyenes adóknál 1,717,045 frt, mely visszamaradás az egyes évnegyedek kezelésében előforduló hullámnak tulajdonítandó, mert az egész évi kezelést összehasonlítva, az 1897. év eredménye 644,825 frt 71 krral kedvezőbb az 1896. évi eredményénél.

A fogyasztási és italdóknál kimutatott 945,528 frt 48 fél kr kisebb bevétel nem képez valóságos visszaesést, hanem annak tulajdonítandó, hogy a bizonyos fizetéseknek végleges elszámolása az 1898. évi I. negyed-

ben történt. A kiegyenlítés tehát csak a következő negyedben fog jelentkezni.

A dohányjövődék bevétele 649,287 frt 05 kr visszaesést mutat, mely eltérés átfutó természetű könyvileges keresztülvezetéseknek tulajdonítandó.

A vasműveknél mutakozó 1,546,045 frt 72 fél kr visszamaradás részben onnan származik, hogy a vasgyárak terményei után fennálló követelések nem abban az arányban nyertek kiegyenlítést, mint az előző év megfelelő időszakában.

Az államvasutak üzleti bevételeinél mutakozó 2,657,384 frt 73 $\frac{1}{2}$ kr visszaesés részben onnan származik, hogy 1896-ban az országos kiállítás alkalmából a személyszállítási bevétel meghaladta az e czímen ebben a negyedben befolyt bevételi összeget, tulnyomó részben azonban e csökkenést az 1894. évi rossz termésre kell visszavezetni, mint a melynek következtében a termények és örlemények kivitele igen csekély volt s a teheráru szállítási bevétel az előző évi bevételi összegen jóval alul maradt.

A kiadásoknál a következő lényegesebb eltérések fordulnak elő:

Az államadósságok összes neméinél a kiadás 3,863,231 frt 91 krral kisebb, mint az előző év hasonló időszakában volt, a mi az értékek beváltására szükségelt javadalmazásoknak az előző évtől eltérő időpontokban történt elszámolásából keletkezett.

A pénzverdénél kimutatott 11,297,787 frt 04 krral nagyobb kiadás onnan származik, hogy az osztrák-magyar bank az 1897. év IV. negyedében 11 $\frac{1}{2}$ millió értékű aranyat szállított be kiveretés végett, melynek megfelelő ellenértéke azonnal kifizettetett; a feldolgozás azonban az idő rövidsége miatt ebben a negyedben nem volt eszközölhető s így a bevétel csak a feldolgozás arányában, 4,445,419 frt 95 $\frac{1}{2}$ kr többlettel volt kimutatható.

A m. k. államvasutak üzleti kiadásainál az 1,102,715 frt 91 kr többlet részben a forgalmi eszközök hátralekös vételára után fizetett kamatokból ered, részben a vonalszaporulatnak s az ebből származó forgalom emelkedésnek a következménye.

A m. k. államvasutak hálózatán eszközönlendő beruházásokra engedélyezett hiteltől további 8,665,024 frt 57 kr vétetett igénybe, mely összeg a már kimutatott 14,750,000 frt-

rátomat, a segédorvost, hogy ki volt az, a kivel beszélgettem.

— Az az öreg — felelte. Megölte alvó testvéröcsését fejszecsapásokkal, minden ok nélkül... Gyógyíthatatlan, a legnagyobb mértékben közveszélyes.

Rendkívül meg voltam lepve.

A nők hamarabb elárulták magukat. Egy este elkövettem a könnyelműséget, hogy egyedül mentem be a női osztályba. Rögtön körülfogott egy csomó kuszált haju boszorkány. Egyik közülök, tágranyilt aranyásvos szemekkel, megragadta karomat, hevesen rázta és indulatosan kiáltotta:

— Mondom neked, hogy ott van! . . . Száz év óta vár engem a kútnál! . . .

Az ápoló segítségemre jött, kiszabadított; talán ideje volt. Egy ismeretlen férfi megjelenése megrészegítette az örült teremteseket; valamennyiben föllángolt a vér, dühös örvényben törtek ki.

És mindegyik betegnek, férfinak úgy, mint nőnek, megvolt a saját története.

Az összes ápoltak között a legérdekesebb bizonyos Sebastien Bruno volt. Őt is a közveszélyese közé sorozták, pedig arcán a legnagyobb, a legönmegadóbb kifejezés ült s a legengedelmesebben viselkedett.

Szótlanul, esendesen járt kelt; ha nagyritkán kijött az osztályáról, félrevonult, leült egy fa tövébe s ott békés elmélkedésekbe látzott elmerülni, vagy [pedig kurta írónnal egy pépirszetkére rózta a sorokat. Senki sem]

törődött azzal, hogy mit vethetett így a papirosra; irásnak ezt a szükségérzetét a rögeszméje következményének tulajdonították és Bruno nyugodtan folytathatta az irdogálást. Ugy hatvan éves lehetett, vagy talán csak ötven, mert az egyensúlyából kizöckent lélek hamar meghozza a testnek az öregséget.

Tizenöt év óta volt már az intézet ápolója amikor egy este hirtelen meghalt magányában egyetlen kiáltás nélkül — kevéssel az én ott időzésem után.

Gyakran közeledtem hozzá, bárha ő került, mint a hogy általában mindenkit került, és egyéniségét szövevényesnek, titokzatosnak találtam. Ebben nem is csalódtam. A felirat papirszetkéké közt a következő sorokat találták, máig megöriztem:

„Erzem, hogy immár eljutottam az elkerülhetetlen banalitáshoz, melyet halálnak neveznek és most leküzdhetetlenül föltámadt bennem a vágy, hogy megvaljam az igazat, már csak azért is, hogy rámutassak az orvostudomány gyarlóságára. Sohasem voltam örült. Oh, jól tudom, hogy ez itt régi nóta, mindenki ezt zengi, de ez egyszer e hang nem hamis az állítása igaz. Igaz, hazudtam, csaltam, tolvaj voltam e menedékhely jótéteményének Jogtalanul vettem ki belőle részemet. — De senki sem értette meg jobban, áldotta öszintében e tanya ékességét, élvezte annak biztonságát. Hálás vagyok e ház könyörületességért.

Negyven éves koromban, kimerülten a

balsors makacs üldözéseitől, tönkrement tesztilegis, lelkileg is. Megutáltam volt az embereket, a tárgyat; megvetéssel és gyűlölettel voltam tele e szavak iránt. a mik gondolatokat fejeznek ki, a melyek mind csak hazugságok és álnokságok. Csakis egy vágyam volt már: a magány. De hol? hogyan? — Hogy egyedül, elzárkózva, klastromszerűen élhesünk, gazdagnak kell lennünk; én pedig szegény voltam, szegény mint a templom egere. Ez a szegénység dolgozni kényszerített, következőleg az emberekkel való érintkezésre. Ekkor támadt a gondolatom, hogy embertársaim költségére záratom el, tápláltatom gondoztatom magamat —és ez a gondolat már s örömmel töltött el, mint a revanche kezdete.

Örültséget szinletem, dühös, embergyilkoló örültséget: vadul kiáltozva téveteg, vérbeborult szemeket forgatva jártam az utcákon s egy huszonkilencz garasos késsel fenyegettem az ártatlan, de megrémült járó-kelők nyakát. A rendőrség jól van szervezve. Ennyi elég volt.

Elfogtak megkötöztek, örültnek, kényszer zubbonyba való örültnek nyilvánítottak és bódobtak ebbe a tébolydába, a hol életemnek egyedüli jó óráit töltöttem és csak is azt sajnáltam, hogy ez a gondolatom csak ilyen késsön támadt.

Oh, a csend, a fák, a víz mélysége . . . és az emberek sunyi félelme, akik kerültek, mint a veszett kutyát . . . engem, aki nem

nyí beruházási kiadással együtt a 3 1/2%-os magyar koronajáradék kötvények értékesítéséből befolyt 27,639,585 frt 33 krban találja fejezetét.

Az 1897. évi kezelésnek ez a 12 1/2 millió frtot meghaladó összeggel kedvezőbb eredménye legjobb bizonyítékát szolgáltatja a magyar pénzügyi konszolidált állapotának és Lukács László pénzügyi miniszter minden kétely felett álló pénzügyi politikájának és pénzügyi technikájának. Olyan esztendő, mely a rossz aratás és az ebből eredő üzletpangás folytán nemcsak az adók szigorubb behajtását tette lehetetlenné hanem tetemes adóelengedéseket és halasztásokat tett szükségessé; olyan pénzügyi év, melyben az összes tárczák kivétel nélkül jóval nagyobb igényeket emeltek a kincstárral szemben, a mely megis többletet mutat fel az előző évvel szemben — az ilyen esztendő azt bizonyítja, — hogy Magyarország adóerejéhez képest nem fér, hogy a budgetszerkesztés korrekt és becsületes, hogy a pénzügyek kezelése olyan kezelekre van bízva, melyek őszintén és erélyesen gazdálkodnak ama kincsekkel, melyeket a nemzet áldozatkészsége és egy egészséges pénzügyi politika állít az ország rendelkezésére. Ily körülmények közt az ország fejlődése lbiztosítva van és az ellenzék tamadásaival szemben ez a legjobb igazolása Lukács pénzügyminiszter politikájának.

Ítélet után.

A párisi lapok legnagyobb része a tegnapi ítéleten való örömet fejezi ki.

A Petit Journal azt írja, hogy Dreyfus barátai az aruló második elítélését érték el és már most nem marad nekik egyéb hátra, mint hogy átmenjenek a határon és az ellenzékhez pártoljanak; ezeknél otthon érzik majd magukat.

Gaulois azt mondja, hogy a Dreyfus-ügy most már föltétlenül be van fejezve.

A Libre Parole-ban Drumond azt követeli, hogy Zolát töröljék ki a becsületlegió tisztájából, Picquart t pedig vessék ki a hadseregéből.

A Figaro azt írja, hogy az ítélet igazságos, mert sem Zola, sem védője nem tudta bebizonyítani Dreyfus ártatlanságát és Walsin-Eszterhazy bűnösségét.

eszem; csak kenyeret, mert borzadok a husban levő vértől, nem iszom, csak vizet, mert a bor nagyon vörös!

Nem hallani többé az emberi beszéd hialármáját, vagy ha a szellő véletlenül el is hozza hozzám valamely szörnyű ostobaság vagy undok gyávaság valamely szörnyű ostobaság vagy undok gyávaság szavait, azt mondhatni magamnak, hogy nem komoly szájból ered, nem nagyképűsködő, elbizakodott polgárok megbizásából eljáró, közüsztviseelő tevékenységet gyakorló, parancsolásra jogosított egyén ejtette, hanem szegény elmeháborodott, akit nem szabályoz erkölcsi törvény, akit sem mibe se vesznek, egyszóval: beszámíthatatlan teremtés!

Igen orvos urak. Sebastien Bruno meglopta az önök vendégzszeretét, — az önök odaadó gondozását, — megcsalta tudományukat.

Blmje nem hibbant meg, nem hiányai egyetlen kereke sem — egészséges. Bocsnátot kér önöktől és köszönetet mond, amiért módot adtak neki az édes semmittevésre. — Hála önöknek, elégedetten élt, csendes magányban, megszabadultan az élet gondjaitól, — királyilag szolgálták ki szeszélye egész terjedelmében!

Igy hangzottak ezek a sorok.

A tanulság? Hogy a paradox, a képtelenség határos az igazsággal — és a boldok között kell keresni a bölceket.

A radikális és szociálista ujságok Zola pártját fogják. Így a Rappel azt írja hogy a verdit megszorította ugyan, de nem lepte meg; az esküdteknek emberföltötti módon bátraknak kellett volna lenniök, hogy a sok presszióknak és fenyegetésnek ellenállanak, de hát manapság hősök csak ritkán akadnak.

A Petite Rebligue ezt írja: A francia vezérkar győzött. Ötven év óta nem mondhatta ezt.

Az Aurore kijelenti, hogy nagy tisztesség volt neki, hogy Zolával együtt küzdhetett az igazságért és hogy az igazság dícső harcosával együtt a lap felelős szerkesztőjét is elítélték.

Aztán így folytatja: Miként ő, mi is nyugodtak vagyunk mert győzni fogunk.

A boulevardokon tegnap este szokatlan élénkség volt; a rend föntartására számos lovaszást rendelték ki mely csak éjfél után tért vissza a kaszányába. Az óriási néptömeg folytonosan éltette a katonákat. Zola a tegnapi estét egy barátjánál töltötte és az interviewok elkerülése végett csak későn este tért lakására. Még nem bizonyos, vajjon Labori és Clémenceau szemmisségi panaszt adnak-e be; a benyújtás határideje holnapután jár le.

Zola tegnap éjjel 11 óra 15 perczkor tért vissza lakására. Tüntetés nem volt. A város csendes. Az ítélet hírének elterjedése után tüntetések voltak Zola ellen, mely alkalommal a több pontján harmincz embert tartóztattak le, a kik közül csak egyet tartottak tovább fogva. Ez ugyanis azt kiabálta. „Le France-ország! Eljén Zola!”

A Gaulois szerint a mai nap folyamán Labori védőnél tanácskozás lesz, hogy megvitassák a semmisségi panasznak a semmisítőszékhez való benyújtása kérdését. A Gaulois szerint Zola nem szándékozik a közvéleményt tovább izgatni, hanem leül büntetését a fogházban, a hol új művét befejezi.

A Dreyfus-pör revízióját ellenző lapok kijelentik, hogy a Zola pörben hozott ítélet olyan, a minőt a nemzet a pör folyamán történtek után várt, amennyiben Zola semmiféle bizonyítékot sem tudott fölhozni meggyalázó vádjai mellett. Ezek a lapok remélik, hogy a nyugalom helyre fog állni és a kormány meg fogja tudni akadályozni a civilizációhoz méltatlan vallási hazugságokat.

A revízióért küzdő lapok közül a radikális lapok azt mondják, hogy az esküdtek nem tudtak ellentállni a presszióknak, A revizionista lapok szerencsét kívánnak Zola elítéléséhez, a mely csak nagyobbá teszi őt és meg vannak győződve, hogy az ítélet nem fogja megakadályozni a revízió ügyének diadalát.

Valamennyi lap megegyezik abban, hogy a kamara mai ülése izgatott és viharos lesz.

Sajtó.

Debreczen, febr. 24.

Szemere Miklós, a Széchenyi-lakoma őszinte szónoka, ismét egy brosürral lépett a nagy közönség elé, melyben aktuális kérdéseiről mond el egyet-mást.

E füzetben négy téma foglalkoztatja: szabadkőművesség, sajtó, judaizmus, szociálistizmus. Mint a négy kérdéstről ismert nyíltsággal szól.

A füzetből mutatványképpen itt közöljük a sajtóról szóló cikkét, — melyben egy magyar ember igaz magyar őszinteséggel nyilatkozik korunk egyik nagy hatalmasságáról, a sajtóról:

Las but not the leest utolsó hely említett első nagy hatalom a sajtó.

Hajdan a pápák dörögtek, ma csak beszélnek urbi et orbi, most a telegraph, telephon mind a legelső internacionális hatalmasságok: a sajtót szolgálja, — melynek szellemi hatalma óriási, ereje rengeteg, izmai átkarolják a civilizált emberiséget, az egész földet.

A sajtó csodaereje a nyilvánosságban rejlik; a nyilvánosság teszi közkinccsá az örök igazságokat, az emberi nem köztulajdonává.

Megmondhatni az igazat! mily szép dolog, — mily komoly kötelesség, mily dícső hivatás!

A szabadsajtónál áldásosabb intézmény nincs. Ez a modern mennyei manna a szenvedő emberiségére.

Saját csekélységem legőszintébb igaz hiva a szabad sajtónak. Hogyne volnék, ha szabad sajtó nem volna, nem tarthatnám ki én sem lelkem önök előtt.

A hol szabadsajtó nincs, ott egyéni szabadság nincs, politikai szabadság sincs: ott szolgaság van.

A sem kormányok, sem klikkek, sem magánárdek szolgálataiban nem álló, de az igazságot, a közérdeket önzetlenül szolgáló független szabad sajtó olyan ideál, a mely előtt bátran letérdepelhetünk a nyilvánosság keresztvizénél.

Szeretem az igaz szót és mondja ki bárki, szívesen kezet szorítok vele; de ha a sajtó nem igaz dolgokat hirdet, akkor bizony megromlik a dolog. Tévedni ugyan emberi és a meddig a bona fides megvan, nem is lehet komoly kifogás.

Néha aztán a jóhiszem is hiányzik és helyébe lép a malefides. A baj itt kezdődik.

Egy kitűnő, zengzetes nevű publicistánk f. évi január 5 én irt cikkéből idézem az első kikezdést:

A közvélemény félrevezetése. Csodálatos időket élünk; tényeket elferdíteni, letagadni, más színben tünteti fel, képzelt tényeket kidolgozni, valódiak látszatában tártani fel; mind ez szabad, helyes, tanácsos, kívánatos, csak-hogy elérhetővé legyen a cél, a közvélemény tévuttra vezetése.

Ez áramlat ellen gátat kell emelni, mert a folyton csepegő viz követ vaj; a ki folyton egy harangot hall kongani, megsüketül; a ki csak egy színt lát mindig, színvak lesz; a ki egy eszmét vesz be folyvást agyába, együgyűvé lesz és képtelenné gondolkozni.

Sok ebben az igaz és a baj főleg abban rejlik, hogy legnehezebb a hazugságok ellen küzdeni, mert a hazugságok megett mindig nagy magánérdekek rejlenek, különben nem lett volna érdemes a hazugságokat ki sem találni és ott megkezdődik a noli metangere elve is.

Veszedelemes játék volt a középkorban a pápák, a fejedelmek ellenére valamit kimondani, de nem kevésbé veszélyes tréfa ma a sajtó Ő felsége ellen kikelni. Darwin szerint atavizmus viszi az oly merész, bátor férfi tétét, a ki védi az igazságot, védi a gyengéket és támadja a méltatlankodó hatalmasokat. Nem tartanám ezt a kis beszédet magam sem, de mivel szájkosárral én sem jöttem a világra, hát csak szólok illedelemről, a nagyok dolgairól.

Ha a sajtó munkásai mind hivatott férfiak volnának, akik felfogják a helyzet magaslátán, nem is volna soha semmi panasz. Ez alatt nem azt értem és nem arról akarok szólni hogy nyelvüket sokan rosszul írják, — ez csak a forma, — de hogy sok esetben nincsenek sem képzettségileg — sem erkölcsileg kvalifikálva.

Akarjon valaki nálunk orvospraxist kezdeni, fáradságos tanulmányokat kellene tennie, kemény vizsgákon kell átmennie, nehogy az embereket gyógyítás helyett elpusztítsa. — Próbáljon valaki gyógyszerész lenni, vizs-

gát kell tennie nehogy a közönséget megmérgezze.

Ujságcikkeket írhat bárki, hinthet szellemi nadragulyát akárki, bolonduljon meg tőle aki akar. — Az ujsághoz nem kell semmi vizsga, nem kell semmi minősítés! Szenved ezalatt, igaz, a hirlapírók tisztelt kara. De főleg szenved a nagyközönség.

Egyik nemzetközi hirlapírói kongresszuson szóba jött az is, hogy minden ujságcikk alá a szerző neve oda legyen írva, de az indítványt nem fogadták el.

Pedig igen érdekes volna mindig tudni ki beszél hozzánk. A leeresztett sisakrostély, az incognito a középkor és a fejedelmek divatja.

Miért vették fel ezt a feudális ultraaristokratikus szokást a közel XX. század felvilágosodott ujságírói? Vagy miért nem teszik le? Vagy miért irnak álnevek alatt a nyilvánosság emberei? Hol itt a logika? Nem értem. De azt tudom, hogy ha kedvenc lovagkori divatjukat megváltoztatnák, sokkal tisztább élvezetben részesülne a lelkes ujságírói közönség.

NAPI HIREK.

Debreczen, febr. 25.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenre küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— február 25 —
— Hőemelkedés. — Keleten csapadék. — Később szeles. —

Sélléy miniszteri tanácsos főispánunknál.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen febr. 25.

Sélléy Sándor belügyminiszteri tanácsos, ki a kormány által a szabolcsmegyei szociális lázongások lecsillapítására kormánybiztosként küldetett ki, mint lapunk más helyén is megírtuk, tegnap délután és az éjjelt városunkban töltötte.

Tegnap délután érkezett ide Nyiregyháza Szabolcsmegye székhelyéről s azonnal látogatást tett gr. Dégenfeld József főispánnál és dr. Medve Zoltán főispáni titkarnál.

Sélléy miniszteri tanácsos főispánunkkal természetesen a szabolcsmegyei szocializmusról folytatott hosszabb beszélgetést. Elmondta Sélléy, hogy azt az időt melyet Szabolcsmegyében töltött a lázongások által leginkább veszélyeztetett községek beutazására használta föl.

E helyeken személyesen szerzett meggyőződést a felől, hogy a Szabolcsmegyei szociális állapotokról terjesztett hírek nagyrészt nem felelnek meg a valóságnak, vagy legalább nem állanak olyan mértékben, mint azt egynémely fővárosi lapok kürtölik.

Sok helyen, igaz, a baj fenyegető. Alapoka ennek a nép szegénysége, a mely a rossz termés folytán következett be. Ezt a helyzetet aknázták ki Várkonyi és társai. Nagy hasznukra volt a Földművelő ujság, melynek révén a földfelosztással kecsegtették a népet. Így sikerült felidézni a lázadást, mert a nép felült Várkonyi kecsegtető ígéreteinek s botot és kaszát ragadva kezébe ellenszegült a hatóságoknak. — Vér is folyt, tudjuk mindnyájan, sőt vannak halottak is.

De ma már csendes minden. Ő egész nyugodtan mehet vissza a fővárosba s adhatja vissza mandátumát a kormánynak azzal a jelentéssel, hogy Szabolcsvármegyében sikerült lecsendesíteni

szociálistákat és nincs már sem statáriumra, sem kivételes intézkedésre szükség.

Hogy ez ennyire sikerült, az főként a belügyminiszternek köszönhető, aki a Földművelő lefoglalásával és Várkonyi hatalmának gyöngítésével, egyszersmind gyöngítette a befolyását is a szabolcsmegyei népre.

A szabolcsmegyei szociálistákra leverőleg hatott a fővárosi izgatók szétugratása, továbbá a belügyminiszternek a szociális mozgalmakat megszigorító legújabb rendeletei.

Közvetlen befolyással volt, a lecsendesedésre az a körülmény, hogy a nép nyakán ott tartották hosszú ideig a katonaságot s azokat a lázongó községeknek kellett élelmezni. És végül az a körülmény, hogy ma már 800 csendőr van összpontosítva Szabolcsmegye területén, a mit az ottani izgatók igen bőlesen tudnak.

De elismeréssel emlékezett meg Sélléy miniszteri tanácsos főispánunk előtt báró Feilitzsch Berthold szabolcsmegyei főispán erélyes és tapintatos eljárásáról, a ki öntudatos és bátor intézkedéseivel uralkodott a helyzeten. Igen sok köszönhető neki abban, hogy nagyobb lázadás nem tört ki a megyéjében.

Sélléy miniszteri tanácsos kifejezést adott abbéli véleményének is, hogy a tavaszi munka idejére rendbe jön minden. A nép ugye elfelejti a szocializmust, mintha nem is hallotta volna. Ebben csak az a fő, hogy az előjárásoknak sikerült-e megértetni a néppel az új munkástörvény áldásos voltát, hogy az csak az ő érdekükben van s nem ellenükre, mint a hogy azt Várkonyiek el akarták velük hitetni. Ha ez megtörténik, úgy a nép nem fog vonakodni a szerződés megkötésétől s akkor vége lesz a szomorú állapotoknak Szabolcsban.

Sélléy miniszteri tanácsos, ki ma reggel felutazott a fővárosba, hasonló előterjesztést fog tenni a kormánynak is.

Megkerült öngyilkosnő.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, február 25.

Február hó 4-én mint akkor megírtuk, Kovács Károly szürszabó jelentést tett az I-ső kerületi rendőrségnél, hogy a nála lakó huga Csáky Jánosné született Kovács Julianna vasárnap reggel nagypéterfia utcza lakásáról eltávozott és azóta nyoma veszett. A rejtélyesen eltűnt asszony egy levelet hagyott hátra melyben azt írja, hogy öngyilkosságot követ el. A hátra hagyott levél szövegét a következő: Kedves tetstvére: „Az életben egymást többé nem látjuk, ne keress, ne vord fel a népet majd megkerülő k valahonnan. — Nincs semmi örömem. — Kovács Julianna.”

Kovács Károly előadta, hogy a testvére január hó 30-án reggel 8 órakor távozott el otthonról.

Az eltűnt asszony 34 éves középtermetű, hosszukás arcu és fekete haja volt. Eltűnésekor kurta téli kabát és hosszú rojtos kendő volt rajta. Eltűnésének oka valószínűleg az életuntság volt, melyet a férjétől való elválás okozott.

Azóta nyoma veszett az asszonynak s a szoros kutatás dacára sem találta meg a rendőrség.

Ma reggel 10 órakor aztán Tóth Fe-

rencz apafáji erdőre bejött a mezőrendőrséghez, hol előadta, hogy a hadházi uton az Apafája melletti legelőn levő gómes kutban egy női hullát vette észre. A hullát nem tudja. A jelentés után Szentpétery Ferencz rendőrfogalmazó dr. Balványi Emillel a helyszínére mentek.

A kut, melyben a szerencsétlen asszony öngyilkosságot követett el, az erdő mellett levő legelőn van, melyet az őszi csorda behajtása után senki sem használt és ezért van az, hogy oly sokáig nem vették észre a hullát a kutban.

Ma is csak véletlen játszott közbe, hogy a szerencsétlen asszony hullájára akadtak. Ma reggel 9 óra után Tóth Ferencz erdő őr Kasza András csordással a legelőn levő kuthoz mentek, hogy a kuthoz alkalmazott vajútot megreperálják és ekkor vették észre a női hullát, mely a 8 méter mélységű nyitott kut felszínén uszott.

Az erdőre jelentéséből és leírásából valószínűnek látszik, hogy a női hullában a február 4-ikén eltűnt Csáky Jánosnéra találtak.

A hullát ma délután koporsóba zárva beszállították a közkórházba, hol fel fogják boncolni. A megajtnó vizsgálat fogja kideríteni, hogy körülbelül mennyi ideje, hogy az életunt asszony a kutba vetette magát. — Az esetről értesítették az asszony hozzátartozóit.

— Istenítisztelet. Vasárnap folyó hó 27-én az ágost. hitv. ev. templomban d. e. 10 órakor urvacora osztással egybekötött istenítiszteleten Materny Lajos főesperes predikál s Hajás Lajos hitoktató urvacorát szolgált.

— Személyi hír. Sélléy Sándor belügyminiszteri tanácsos, ki mint a belügyminisztérium rendőri osztályának a vezetője 5 napig időzött Szabolcsmegyében a szociális állapotok tanulmányozása végett, tegnap délelőtt Várhelyi Gyula miniszteri fogalmazó kíséretében városunkba érkezett. Sélléy Sándor ma reggel utazott fel a fővárosba a gyorsvonattal, hogy a kormánynak jelentést tegyen a Szabolcsban tapasztalt állapotokról.

— Ebéd a püspöknél. Tegnap délelőtt ebédre hívták a vendégeket Kiss Áron ev. ref. püspök. Ott voltak a vendégszerető püspöki családnál: gr. Dégenfeld József egyh. kerületi főgondnok, özv. Hegyi Mihályné, Komlóssy Arthur városi főjegyző nejevel, Zsigmond Sándor egyh. kerületi főjegyző esperes, Dobiecki Sándor m. á. v. üzletvezető nejevel, Gyártó Sándor törvénytudó elnök nejevel, dr. Medve Kálmán ügyvéd nejevel és Végh Gyula tb. főkapitány nejevel.

— Mátyás napja. Tegnap volt Mátyás napja. Nagy várakozással néztünk a tegnapi nap elé, melyen a Mátyások mindannyian öreggebbek lettek egy nappal. Mátyás napja az időjárásban igen fontos nap. A régi közmondás szerint:

Mátyás ront ha talál;
Ha nem talál; csinál,

tudniillik jeget. — Különben az időjárásban most semmi bizalmunk sincsen. Csalfa és ravasz mint az ember, a kinek szolgál. Mind-szent-napkor beállott a tél, hóval, fagygal tartott, kivált ha a medve visszabujt. Vízkeresztkor odújába Mátyás napig, a mikor a róka

keresztül p...
rendje és m...
előbujt a ta...
a pacsirta,
mozgatni eg...
egyenetni,
dult a mur...
zöld a mező...
nyár az eg...
nap majd, r...

— Ren...

10 órakor a...
monffy...
lete alatt re...

— M...

meglehető v...
séggel a...
pályázatban...
kiküldött n...
tanácsnok e...
tárgyalta te...
legfőbb mo...
Ábrahám...
mind a hár...
ményezi, b...
féle r. társ...
alá eshetik...
munkálatát...
ni. Szava...
indítványt...
alaphiánya...
három czég...
— mint az...
tásra ujjab...
javasoltass...
kiván irány...
egyszerűen...
ja, mivel a...
megfelelőel...
röl Komló...
a tanácsho...

— Jö...

vaszi időjá...
és meleg r...
nehéz téli...
bujjanak. V...
amint viga...
rágokat, h...
körülmény...
kára megk...
szállítják...
tökhöz sat...
tavas közé...

— E...

bányai lak...
sajtóperer...
uton is ér...
gyalás ne...

— A...

háza építé...
rült a nap...
vargaszin...
melynek e...
épen az v...
zakban el...
saját épül...
Ugyaneze...
tanács Kö...
Józsefet a...
földszintjé...
átalakítás...
janak.

— U...

rosunk sz...
kítőnő sik...
zen nyitja...

keresztül próbálkozott a jégen, a mely annak rendje és módja szerint beszakadt alatta és előbujt a tavaszi kikirics, libavirág, megszólalt a pacsirta, hangos lett a határ, mert lehetett mozgatni egyet-mást, vizet eresztani, földet egyengetni, és termelt a kenyér, mert megindult a munka. Mostan még karácsonkor is zöld a mező, nyakig sáros az út és se tél, se nyár az egész esztendő. No de elmúlt Mátyás nap majd, meg látjuk, mit fog hozni.

— **Rendkívüli tanácsülés.** Holnap délelőtt 10 órakor a városháza nagy termében Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöklése alatt rendkívüli tanácsülés lesz.

— **Meddő a pályázat!** Ezt a sokaknak meglepő véleményét mondta ki szavazattöbbséggel a közvilágítás biztosítására hirdetett pályázatban részt vett ajánlatok elbírálására kiküldött nagy bizottság, mely Körner Adolf tanácsnok elnöklése mellett negyedfél órán át tárgyalta tegnap e fontos ügyet. A tanácskozás legfőbb mozzanatai értesülésünk szerint ezek: Ábrahám L. t. főügyész jogi szempontból mind a három ajánlatot elfogadhatónak vélelmezi, bár az egyik (a Siemens és Halske féle r. társaságé) alaki szempontból kifogás alá eshetik. Az albizottság általunk ismertetett munkálatait részletesen nem kívánták tárgyalni. Szavazattöbbséggel elvetették úgy azt az indítványt, hogy mivel a pályázatok egységes alaphiánya miatt össze nem hasonlíthatók, a három czég szűkebb pályázatra hívassék fel, — mint azt a másikat, hogy kombinált világitásra újabb nyílt verseny tárgyalás kiírása javasoltassék. Vagyis a nagy bizottság nem kíván irányt adni a további eljárásnak; csak egyszerűen a pályázat meddő voltát nyilvánítja, mivel az ajánlatok nem elég olcsók és nem megfelelőek. Ezzel szemben a kisebbség részéről Komlóssy Dezső ellenindítványt ad be a tanácshoz.

— **Jön a tavasz.** Pár nap óta igazi tavaszi időjárásunk van. Felhőtlen ég, mosolygó és meleg napsugár biztatja az embereket, hogy nehéz téli kabátok helyett könnyebb felöltökhöz bújjanak. Volt alkalmunk pár pillangót is látni amint vígan röpdöstek fel s alá, keresve a virágokat, hogy udvaroljanak... Bizonyos ilyen körülmények között, hogy poétáink nem sokára megkezdik a tavaszi vers termelést s szállítják majd a zöldségeket a lapszerkesztőkhöz sat: sat. Mindezek kétségtelen jelei a tavas közeledésének.

— **Elmaradt sajtóper.** Joó Lajos felső bányai lakosnak a holnap reggelre kitűzött sajtóperre elmarad, és így a t. esküdtek ez uton is értesítettnek, hogy az esküdszéki tárgyalás nem fog megtartatni.

— **A városháza átalakítása.** A új városháza építése alighanem hosszabb időre lekerült a napirendről. — Ezt következtethetjük a vargaszin helyéntervezett bérház építéséből, a melynek elhatározása mellett, egyik erős érv épen az volt, hogy a most drága bérházakban elhelyezett hivatalok a város saját épületében találjanak szállást. — Ugyanezen indokból bizta meg legközelebb a tanács Körner Adolfot, Sthal Gézárt és Szabó Józsefet azzal, hogy a városháza keleti szárnya földszintjének használható állapotba való átalakítására minél előbb javaslatot adjanak.

— **Uj ügyvéd.** Békes Sándor dr. városunk szülötte, tegnapelőtt az ügyvédi vizsgát kitűnő sikerrel letette. A fiatal ügyvéd a főtérre nyitja meg irodáját.

— **Öngyilkosság.** Szenzációs öngyilkosság történt tegnap Kabán. Egy Tóth András nevű 56 éves nő, családos ácsmester vak fia jelenlétében a szobában az ajtóra felakasztotta magát. A szerencsétlen fiu daczára annak, hogy hallotta atyjának rugdalódzásait és kínos halálhörgését, meg lévén fosztva szemvilágától, csak sejtette, de bizonyosan nem tudta, hogy atyja mit cselekszik s így nem is tudta megakadályozni őt végzetes tettében. Tóth András már régóta vizálkodásban élt családjával se miatt egy pár héttel ezelőtt felesége elhagyta. — Elkieseredett e miatt s miután minden bajnak ő volt az oka, elhatározta, hogy elpusztítja magát a földszinéről. — Bement szobájába, belülről az ajtót bezárta s míg vak fia kanapén a heverészett az ajtóra vert szögére felkötötte magát. — Fia halállal küzdő atyjának azon végszavaiból: Most már belesz végezve, nem gyálázatoskodik tovább, roszszat sejtett, s tapogatózva közeledett az ajtóhoz, — a míg atyja csünggő testét megérintette. Iszonyu jelenet volt. — Rémülten rántotta fel az ajtót, kétségbeesetten ordított segítségért, de mire a szomszédok előjöttek és levágták, Tóth András már halott volt.

— **Csemete gonosztevő.** Deres Lajos alig 12 éves nebuló és már is nagy reményekre jogosított gazember, ki lopni, hazudni, csalni egyaránt tud. Tegnap éjjel 1/2 órakor a Hatvan utcán ácsorgott, a mire egy rendőr megkérdezte, hogy mit keres itt ilyenkor. A rendőr mikor közel volt a kis fiúhoz, akkor látta, hogy a kezében egy kendő van, melyben rejteget valamit, a mit a rendőr el akart venni. Erre a fiu futásnak eredt. Kovács Ferencz 79. számú rendőr kivont karddal utána rohant, a fiut elérte és a kivont karddal erős ütést mért kezére, melynek nyomát még most is meglátszik. A fiu ennek daczára is elmenekült, s hazafutott Vendégutca 3333. szám alatti lakására, hol Kecske Istvánnál szolgált. — Gazdájának feltűnt, hogy a fiunál vagy öt nagy darab sáros cukor van, vallatni kezdte fiut, majd átadta a rendőrségnek, hol kiderült hogy már régebb óta üzi a lopás nemes mesterséget. Pajtásai vallomása szerint sokszor osztogatott cukrot, dohányt, pálinkát a melynek eredete bizonyára szointoly kétes, mint az a sáros cukordarab. A nagyreményű ifju most a rendőrség védőszószárnnyai alatt elmélkedik a pálinka és cukor édesességéről.

— **Tíz liba históriája.** Ma reggel a libapiacra nagy feltűnést keltett 10 hizott libának megjelenése. A feltűnő nem a 10 liba volt, hanem az, hogy azokat egy kis alig 15 éves leány árulhatta. A libaárús asszonyok — összesugtak-bugtak, nagyon gyanusnak tűnt fel, hogy egy ilyen kis leányra rá biznak 10 libát. Gyanujokat közölték a közelben levő rendőrrel, ki nem is volt rest és azonnal felelősségre vonta a kis libaáruló hölgyet. A kis leány a rendőr látára zavarba jött és rögtön mentegetőzni kezdett. Épen ezáltal még gyanusabb lett. Ez a gyanus viselkedés arra indította András urat, hogy a leányt a 10 libával egyetemben felvitte a II-ik ker. rendőrséghez Nagy gágogás és hápogás közepette bevonult a rendőrséghez a libamenet, hol nagy lett ám az ámulás és bámulás ilyenek láttára. A kis leányt Erdélyi István rendőrfogalmazó vette vallatás alá, ki előadta, hogy Hajdu Eszternek hívják, Monostor-Pályiból való. — Anyjával együtt jöttek be az éjjel, de ő eltűnt mellőle, hogy hova azt a nagy ég tudja legalább ezt akarta a jámbor kis leány elhitetni a rendőrséggel. A libákra vonatkozólag nem tud felvilágosítást adni, mert azokat az apja vette Sárádon. A leány apja Hajdu József

ki a rendőrség előtt nem éppen ismeretlen. A kis leányt egyelőre becsukták s a vizsgálat folyik.

— **Több kegyelet a szegény halotak iránt.** A városi tanács tegnap a szegényházban és a közkórházban elhalt szegények eltemetése körül követett eljárással is foglalkozott, mely több oldalról kifejezett vélemény szerint nem felel meg a holtak iránt tartozó kegyeletnek, Legközelebb a szegényházi bizottság hivatalos alakban is megkereste a tanácsot, hogy ezeknek a boldogtalan szegény embereknek eltemetéséhez, akiket sem sirat meg, akiket 3 frtos gyalulatlan koporsóban temetnek el, egy egyszerű halottaskocsi szereztessék be. A tanács maga is egyetért a megkeresés indokolásával s ennek folytán felhívta dr. Ujfalussy József kórházi igazgató főorvost, hogy adjon jelentést arra nézve, mi módon történik a kórházban elhalt szegények temetése, mibe kerül az s nem volna-e helyesebb, ha temetésü valamelyik temetkezési intézetre bízánék.

— **Vállalkozók figyelmébe.** A m. kir állam vasutak gépgyára és a diósgyőri m. kir vas és acélgégyár igazgatósága az 1898. évre szükséglenő különféle méretű faanyag, u. m.: 2,500 drb. bükkfahasítvány, 3,500 bükkfadeszka 34,750 drb. lucfenyődeszka, 52,250 drb. erdei fenyődeszka, 10,000 drb. tölgyfa szállításának biztosítása tekintetéből f. é. márczius 18-iki lejárattal nyilvános árlejtést hirdét, melyre a feltételek kamaránknál megtekinthetők. Debreczen, 1898 február 23. Kereskedelmi és ipar kamara.

— **Fifikus tolvaj** Pallagi János nap-számos a múlt ősszel szűrt lopott Kozma János szekereztől, ki szekerevel a Miklós-utca sarkán állomásozott. A tolvaj a lopott szűrön a zsbivásáron akart tudadni, de a mi detektív szemű őszereiseink gyanusnak találták az eladót s az odahívott rendőrrel felelősségre vontatták. Az ügyeletes rendőrség aztán a megéjtett vizsgálat során megállapította, hogy itt kétségtelenül lopás büntetie forog fenn, a mit vádlott is beismert. A törvényszék a tegnapi végtárgyaláson megkérdezte Pallagit hogy miért lopott már megint, mert már 2 ízben volt büntetve lopásért, mire ő azt felelte; „azt akartam, hogy behozzanak a börtönbe, itt ingyen adnak inni, enni.“ A törvényszék meglehetősen kielégítette kívánságát, — mert 6 hónapi börtönre ítélte a 6 frtos szűr ellopásáért, az ítéletben vádlott örömmel nyugodott meg s az ügyész sem felebbezett.

— **Hortobágyi csikósok Amerikában.** Debreczeni és Nagy nevű hortobágyi csikósok a világ minden részéből összetoborzott lovas legények, kozákok, beduinok, kulmukok cserkeszek, lengyelek, indusok stb. mellett tavaj ugy kitüntették a magyar faj lóatermett voltát az amerika városait sorra járó rengeteg czirkusz társaságában, hogy e czirkusz igazgatósága tavaszig 12 hortobágyi csikóst akar szerződteni fényes feltételek mellett. Nagy voha félév alatt 600 frtot küldött haza keresetéből, nem vágnak yankee k hazájába; de a vállalkozóbb szellemű Debreczeni szives örömet elmegy újra, — hirt és aranydollárokat aratni. Már serényen verbuvál csikósai körében s mint értesülünk, heten föl is csaptak neki czirkuszi lovasnak. Amerikai méretek szerint szervezett óriási lovarda ez, mely még New Yorkban, Chicagóban, Philadelphában is csak 3—4 napig marad s az utolsó czirkuszi előadás után éjjelkor külön vonatra rakják a 350 czirkuszi művészt, a 300 lovat és az egész vasszerkezetű amfiteátrumot, hogy másnap reggel már 100 mérföldnyire másutt üssek fel a sátor vassát és ragadják bámulatra minden rendkívüliség iránt lelkesedő amerikaiakat.

— **Utasítások a munkástörvény alkalmából.** A földmivelésügyi miniszter a munkaadók és a mezőgazdasági munkások közti jogviszo-

nyok szabályozásáról szóló 1898. II. t. cz. életbeléptetése alkalmából felhívta a törvényhatóságokat, hogy a területükön működő gazdasági egyletekkel egyetértőleg készítsenek szerződési mintákat, szerződési űrlapokat, melyek a míg egyfelől tájékoztathatják a szerződő feleket arra nézve, hogy az új törvény értelmében a szerződésben mire nézve kell okvetlen megállapodniok, addig másrésről a szerződőkésztésnél való közreműködésre hivatott községi közegek feladatát is megkönnyítsék, a mennyiben az űrlapok kitöltése által a szerződési okiratok gyorsabban volnának elkészíthetők. A földmivélsügyi miniszter maga azért nem adta ki a miniszteriumban elkészített szerződési mintát, mert az ország különböző vidékeiről véleményadásra fölkért szakemberek nyilatkozataiból arról győződött meg, hogy a központban elkészített szerződési minta kiadása, a mely mint a az egyes vidékek speciális helyi szokásait természetesen nem ölelhetette fel, a gazdálkodási viszonyok különbözősége miatt nemcsak sok félreértésre adhatna alkalmat, hanem az agitátorok által a helyi szokások megbolygatására irányuló izgatásnál a munkások félrevezetésére is fel-felhasználtatnék. Egyébiránt a helyi hatóságok az 1898. II. t.-cikket s az annak végrehajtására vonatkozó rendeletet már kézhez vették s így addig is, míg a törvényhatóságok a szerződési mintákat elkészíthetik, a helyi hatóságok a magánfeleknek az utbaigazítást megadják, a szerződőkésztésnél pedig az előjárók hivatalból kötelesek a feleket figyelmeztetni, ha a szerződés a törvény rendelkezéseit notalán figyelmen kívül hagyják.

— **Uj szabadalmak.** A m. kir. szabadalmi hivatal a következő szabadalmak leírását küldte be: Készülék írógépek kocsijának viszszafele mozgatására. — Lánccs nélküli kerékpár. — Szemétköcsi. — Beállító készülék két vagy több barázdák ekéhez. — Ujítás Trolley sodronyokon. — Ujítás kardhordóval ellátott vagy kardhordó nélküli magyar öveken. — Célzó készülék lövegekhez. — Edény folyékony fénymáz számára. — Hengermű lánccs szemek és gyűrűk számára. — Ujítások öntött aczelkerekek előállításában. Gőzcséplőgépeknek kukoricza morzsolásra való alkalmassá tétele. Hordógyártó gép — Gép porok comprimálására. — Ujítások önműködő fékeken lánccsal hajtott járművek számára. — Világításra szolgáló dynamo felszereléssel ellátott kerékpár. — Javitások irhák, bőrök stb megmunkálására szolgáló gépeken. Mindazok, a kik a találmányok iránt érdeklődnek, a szabadalmak leírását és rajzait kamaránknál megtekinthetik. Debreczen, 1898. február hó 23-án. Kereskedelmi és iparkamara.

Színház.

M ü s o r.

— **P é n t e k e n** február. hó 25-én L. Komáromy Mariska vendégjátékául bérlet szünetben ötödöször **A g é s á k v e g y j a p á n t e a h á z t ö r t é n e t e i** nagyszerű énekes játék 3 felvonásban. Szombaton febr. 25-én L. Komáromy Mariska vendégjátékául bérlet szünetben: ugyanez. — Vasárnap, febr. 27-én délután **A z e m b e r t r a g é d i á j a** Madách Imre drámai költeménye.

Hamlet.

Üres ház, gyenge előadás, ez volt a tegnapi est története. Színészeink csak monoton hangon reczitáltak, néha szavalták, de soha sem értették a közönséggel a szavakban rejlő fenséges, magasban járó eszméket, nagyobb részök pedig torz képben mutatta be Hamlet utólráhetetlen erővel megrajzolt alakjait. A ezimszerepet Komjáthy játszotta, talán legtöbb igyekezettel, bár Shakespeare körülbelül nem ismert volna benne rá az ő Hamletjére. Egyik főhibáját a gyors beszédmodort több ízben produkálta ez este is, s a szenvedélyek, indulatok visszatükrözésénél ez nagyon

rontotta a hatást. A temetőbeni jelenete szintelen volt, ezt teljesen elejtette, azt a Hamleti töprengést, kételkedést, majd kétségbeesést meg sem közelítette, Opheliávali jelenetét pedig tulságba vitte. Fái Flóra igen szép Ophéla volt, de csak szép és semmi más. — Hiába Opheliát nem lehet pózolva és szavalva alakítani, mást is kíván az még, s csodálatos képen azt, a mit Fái kifelejtett tegnapi játékából, a művészetet. F e n y é r i (Claudius) bizonyára azt hitte, hogy ereiben a Caraffák vére folydogál, mert olyan kegyetlen zord volt egész előadás alatt, hogy a tekintete is gyilkos. Inkább hasonlított egy nyugalmazott osztrák tábornokhoz. Nem a lelki furdalásokat szenvedő Claudius volt az ő Claudiusa, hanem egy rettenetes, gyilkolni kész dühös uri ember, kinek tekintete is megborzongatta a közönség hátát. T a n a y is nagyon szintelen, kedvetlen, Horatio volt, álmosága átragadt a karszemélyzetre, onnan meg a közönségre, a mely bizonyára ilyen előadásban nem kér többet Sakespearei tragédiát.

Sipos.

Külömfélék.

— **Veszedelemes kávé.** Egy bécsi lap részletet közöl Meister Frigyes új könyvéből ezen a czimen: A zöld kávé. Meister hosszas tengeri utazásai közben egyszer Triesztbe ért, a hol egy hollandiai matrózzal került össze, akit úgy mentettek meg nyílt tengeren egy hajóról. Ezen a hajón olyan rakomány volt, amely csaknem az egész legénységet megölte. — A matróz elmondta a dolgot következőképpen: Utban volt hazafelé egy briggen, amely Tjilatjovban, Jáva szigetének egyik kikötőjében vette föl a rakományát. Sejtelve sem volt a kapitánynak, hogy micsoda veszedelem áruval van megtöltve a hejója.

Az idő egy hétig tiszta volt; a fedélzeten is minden a legnagyobb rendben volt.

Egy napon, folytatta a matróz, a nevet hallom a magasból. Fölnézek, hát látom a pajtásomat, Dirket, amint görcsösen kapaszkodik bele a kötélbe. Az arca sötét piros volt, — úgy hogy azt hittem, — hogy nap-szurást kapott.

— Ni bajod, Dirk, mi bajod? — kiáltottam föl.

— Siess és fogj meg erősen, — felelte ő vissza.

Fölsiettem s amint hozzáértem, vonaglott s vadul forgatta a szemét. A kormányos megkérdezte, hogy mi baj. Azt feleltem, hogy Dirk beteg lett, adjanak föl mentővásznot, hogy lebecsáthassam. Lebecsáttottuk a fedélzetre, aztán a legénység osztályába vitték. A levegő tele volt a hajón lévő kávébogyók kábitó gőzével. Ott feküdt a szegény Dirk deliriumában fetrengve és senki sem tudta, mi baja, senki sem tudott rajta segíteni. Éjszaka meghalt. Utána egymásután hasonló meglepetéssel haltak meg sorra mások. A kapitány is, a kormányos is meghalt. Végre ketten maradtak a legénységből, azokat már megmentette egy hajó.

Kiderült, hogy a nagy katasztrófát a zöld kávé okozta.

— **Tánczra kényszerített urak.** Nálunk is fölhangzik a panasz, hogy a bálákat látogató fiatal emberek nagy része megelégszik egy-két tórral, s aztán visszavonul a sörös, boros, és pezsgős üvegek mellé a buffetbe, s ott tölti az éjszakát. Különösen Berlinben volt nagy a német fiatalságnak ezért a viselkedéséért a fölháborodás, úgy, hogy az ujságok is nyilatkoztak ez ügyben. Most egy kölni lapban egy kölni menyecske a következő radikális módszert ajánlja:

— Minálunk — írja — szintén nagy volt az asszonyok és lányok panasz a nem tánczó urak ellen. De találtunk egy pompás módszert, a melylyel tánczra kényszerítjük a jó fiukat. Ugyanis ha egyik-másik közülük mégis csak leereszkedik hozzánk és tánczolni

szeretne, hüvösen fogadjuk. Udvarias, de határozott mozdulattal visszautasítjuk őket, egyben hirtelen megfordítjuk a legyezónket és a hátlapját fordítjuk feléjük. Erről a jelről aztán minden hölgy tudja, hogy ezzel az urral nem kell tánczolni. Néhány fiatalemberrel megtettük ezt és aznap este senki sem tánczolt velük. A legközelebbi bálón aztán valamennyi úgy tánczolt, mint a parancsolat!

Ez a szellemes módszer egyrészt azt bizonyítja, hogy mily összetartók a hölgyek, ha arról van szó, hogy az uraknak némi kellemetlenséget kell okozni, másrészt pedig azt, hogy az urak mégis rá vannak szorulva az asszonyokra, a mit egyébként már régen tudtunk.

— **Menelik panasza.** Egy angol misszió járt legutóbb Abesziniában gróf Gleichen testőrtiszt vezetésével. Menelik, így beszéli el a gróf, nagyon megörült az ajándékoknak.

— Más nemzetek — mondotta — úgy bánnak velem, mint valami ostoba gyermekkel. Hoznak nekem Paprika Jancsikát, zenélő ládákat, varázslámpákat és automata játékokat. Ön a távoli Európából, amelyet egyszer már olyan örömmel kerestem volna fel, s amelyet legközelebb okvetlenül meg fogok látogatni, hogy a kulturnemzetek uralkodóinál tiszteletemet tegyem s népem számára valami hasznosat tanuljak, — ön Európából valami hasznosat, értékeset hozott. Ilyet még sohasem láttam.

A mi megdicsért ajándékaink, folytatja gróf Gleichen, szép jegesmedve, barna medve és leopárd bőrből, továbbá ezüst tea-készletekből, himzésekéből, messzelátókból, perzsa szőnyegekből és becses könyvekből állottak, köztük Nagy Sándor élete etiópiai nyelven. Menelik császár impozáns megjelenés. Hat lábánál magasabb, hatalmas termetű. Arcszíne csaknem teljesen fekete. Göndör kórszakált visel. Arca merev, de azért barátságos kifejezés dereng rajta, úgy hogy akár szeretetreméltónak is látszik. A nézése megiepien intelligens. A kosztümje vakítóan fehér vászomból áll, a fölött egy aranyhimzésű fekete selyem köpenyt visel. A fején fekete quacker-kalap, amely a homlok köré csavart fehér kendőre borul.

— **A bicikli és a nő szépség.** Párisban érdekesen nyilatkozott a bicikliről, mint az esztetika és a női szépség ellenségéről Mercié a híres szobrász, akit jóízű, kiváló esztétikusnak is tartanak.

— Ki nem állhatom ebből a szempontból a biciklit — mondta. Ez a masina a modern időkben egyike az esztetika legnagyobb ellenségeinek. Ha az ember ránéz egy bicikliző asszonyra, amikor az a pedált mozgatja, konstatálja, hogy nőnél rendellenes, sőt rut az a helyzet. Nemcsak a helyzet és a mozgás, amelyet végez, hanem a jelmez is, amely ezzel a sporttal jár kárhóztatandó esztetikai szempontból.

Igy beszélt Mercié, akinek a nyilatkozata már csak azért is érdekes, mert Mercié szobrász és a szobrászoknak már a mesterségük-nél fogva is nagy érzékük van a plasztika iránt, és nagy hivatottságuk a helyzetek megítélésére.

— **A jel. K é r ő:** Látom, kedves nagysád, látom violaszínű ajkáról, és lilafoltos aljáról, hogy megcsókolta azt a levelet, amelyet ma irtam önnek. Tehát, kérem a kezét.

— **A humor.** Asszony: Ottó, jöjj, már az asztalon van a leves!

Vigjátékíró: Mindjárt! Itt van a klakk vezére, és most magyarázom meg neki, hogy mely jelenetknél kell nevetniök.

Közgazdaság.

Budapesti gabonátözsde.

Weisz József budapesti terménybizományi cég jelentése.

Debreczen, febr. 24

Készáru változatlan.

Oszi buza 9.38—40

Tavaszi
Ozi ru
Tavaszi
Ozi ru
Tavaszi
aug.—
Szept.
Május—
Sertés

1898. február

M ag y
páronkint 2
krtól — k
260 kgr.
klgr. fiatal
üli sulyban)
zép (páronk
krtól 65—
250 klgrig te
krig II. M a
páronkint 280
—53 krig.
sulyból) —4
kronkint 22
rától —44 k
páronkint 260
52— krig. K
sulyban) —
(páronkint 22
krtól 48 krig

Sertés
24. napján v
évi febr. h
drb 1898. fe
tott 504 drb.
készletben 26
változatlan.

DEBRE

Fel
Gabona
kétszeres 11
zab 6,40—6,20

Elélmis
kilónként: B
18—28 frt, len
17.80 frt. (zse
— frt. (kő
kr. (barna) 15
finomabb) 20
durva) — kr.
(fehér közép)
pan 20—24 kr.
nuzlaston ó —
60 kr. Litenk
40—60 kr. (ó
30—36 kr. ez
róleum 16—24
— frt. rizsk
1.00 frt. (salg
frt. pirszén 2.0
szalonna új 52
frt. háj új —
— frt. —
18—24 kr. bur
tej 10 kr. teffe

Állatvás
600 drb, eladat
drb, eladatott
tatott — drb,
Husárak:
borjushus 56—6
hus 48—60 kr.

CS

Az a

Irtá :
Miért botr
barátném, azon
tegnap este óta
Megenged

108. m. a. h. ing. v. p.

Tavaszi buza	12.06—08
Oszi rozs	0.—0.—
Tavaszi rozs	8.70—8.72
Oszi zab	0.—0.—
Tavaszi zab	6.50—6.52
aug.—szep. tengeri	4.60—4.70
Szept.—okt. tengeri	0.—0.—
Május—június 1898	5.33—5.35

Sertéspiacz. Budapest-Kőbánya 1898. február 24.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz páronként 340 klgron felüli sulyban (— krtól — krig. Közép (páronként 300 260 kgr. sulyban) — krtól — krig. Fiatal nehéz (páron — 230 klgron felüli sulyban) — 65 krtól 70 — krig. Fiatal közép (páronként 260 300 klgr. sulyban) — 59 krtól 65 — krig. Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgron felüli sulyban) — 52 krtól — 53 krig. Közép (páronként 220—280 krg sulyból) — 44 krt — — 45 krig. Könnyű krtól 220 klgrig terjedő sulyban — — 3 krtól — 44 krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klgr. felüli sulyban) — 51 krtól 52 — krig. Közép (páronként 220—260 klgr sulyban) — 49 — krtól 50 — krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) — 47 — krtól 48 krig.

Sertés létszám: 1898. évi feb. hó 24. napján volt készletben: 26.965 darab 1898. évi feb. hó 23. napján felhajtattott — drb 1898. feb. hó 23. napján elszállított 504 drb. 1898. feb. hó 23. napjára marad készletben 26664 drb. Hizoutsertés forgalom változatlan.

DEBRECZENI PIACZI ÁRAK.

Február 23—24. hetivásár

Gabonaneműek: Buza 12.00—11.80 sjt kétszeres 11.50—10.70 frt, árpa 5.60—5.40 frt, zab 6.40—6.20 frt, tengeri 5.90—4.70 frt, ter. — frt, köleskása — — — — — költr.

Élelmiszerek és házi cikkek: Szász kilónként: Bab 8—12, burgonya 1.80 frt, borsó 18—28 frt, lenese 20—32 frt, liszt (láng) 19.40 17.80 frt. (zsomlye) 19.20—19 frt. (fehér) 18.60 — — frt. (közép) — — — — — rt. (rozs) 11.60 kr. (barna) 15 kr, lenese 22—36 kr, liszt (legfinomabb) 20 kr, (buza finom) 19 1/2 kr (buza durva) — kr, (rozs) 18 kr, (zsomlye) — kr, (fehér közép) — kr, (barna közép) — kr, szappan 20—24 kr, zsír (disznó) — kr, (liba) — kr, nuzlasvon ó — kr, szalonna új 68 kr, sótlá 60 kr. Literenként: Borsó 14—16 kr, bor (ó hegyi) 40—60 kr, (ó kerti) 40—60 kr, (új kerti) 30—36 kr. eczet — kr, lenese 14—16 kr, petróleum 16—24, pálinka (közönséges) 32 kr — — frt, rizskása 14—34 frt, szén (putnoki, 1.00 frt, (salgótarjáni) 1.50 frt, (szalon) 1.80 frt, pirszén 2.00 frt, szalonna ó 65 — — frt, szalonna új 52—53 frt, szalonna sótlán — — frt háj új — — frt, háj ó 56—60 frt, zsír — — frt. — Kilónként: Bab 8—12 kr, borsó 18—24 kr, burgonya 3 kr, kenyér (fehér) 18 tej 10 kr, tejfél 40 kr.

Állatvásár: Szarvasmarha felhajtattott 600 drb, eladatott 500 drb; ló felhajtattott 350 drb, eladatott 280 drb; juh és bárány felhajtattott — drb, eladatott — drb.

Húsárak: Marhahús kilónként 36—54 kr, borjúhús 56—60 kr, juhús 32—36 kr, sertés-hús 48—60 kr.

CSARNOK.

Az asszony ingatag.

Irta: Sudermann Hermann.

Miért botránkozik meg annyira, kedves barátom, azon a szeles kisasszonykán, kiről tegnap este óta az egész világ beszél? Megengedem, hogy egy küssé . . . hely-

telen, ha valaki az esküvő előtt egy nappal szökik meg mással, a mikor a peccenyék már sülnék, a pezsgőt már hűtik. Bölcsek emberek azonban nem szabad heveskedniök.

Es végül . . . nem jól tette talán a kedves kicsike? Völegénye persze ütheti a nyomát — de hát miért a dicsérete, magasztalta őt mindenki?

Miért is nevezték a szép Mártonnak? Hol az a fajnő a világon — hogy az ő kedvenc kifejezését használjam — a ki elvégre is meg nem unná, hogy örökkön-örökké egy kifogástalanul szabályos férfiarecot lásson maga előtt? A kinek orrán nincs a legesekélyebb dudorodás, a kinek arcán nincs a legesekélyebb ráncocska sem, melyet a szépség kodeksze nem említene. Hát kérem, elbirja ezt valaki sokáig? Nagyon is szép volt és az lett az ő végzete.

Aztán gondolja meg kérem, milyen rettenetesen erélyes volt! Adonis, a kit a nők egy cseppet sem rontottak meg! — A kinek egész lényében nyoma sem volt a rosszasságnak. A ki sohasem akarta a nőket elkéserteni! A ki a legönzetlenebb, legodaadóbb módon tudott szeretni. — A kinek multjában semmi folt, semmi pikantéria. Ugyebar, az oly nők szemében, kik az ugynevezett veszedelmes férfiakat meg tudják becsülni a most felsorolt kiváló tulajdonok ugyanannyi hiány fejtenek.

Es mindenek felett: La donna e mobile. Tudom, kegyed vitatja ez állítás igazságát és pusztá mesének tartja, melyet a teremtés urai eszeltek ki, hogy saját csapodárságukat leplezzék. Megengedem: az uraknak és hölgyeknek nem sok kölcsönös szemrehányásuk lehet. Egy kis különbség azonban mégis van köztük. A férfi teljes öntudattal követi hajlamát és végig küzdi az érvek és ellenérvek harcát, a nők azonban! Nos én a nők következtelenségének régi históriáját nem akarom itt újra fel találni, de . . . ha megengedi, elmondok önnek egy történetet.

Tegnap, az utcán, egy hölgygyel találkoztam, aki végtelenül halas pillantást vetett rám, mert nem köszöntöttem.

On ezt különösnek találja, ugy-e báró. Meg van e dolognak a maga lélektanilag érdekes oldala is!

A mult nyáron néhány hetet a Rajnán töltöttem és épp hazafelé indultam Berlinbe. Frankfurtban eléggé megbarátkoztam a kalauzzal és egyedül maradtam a kocsiiban. De nem sokáig.

Elm állomásnál sajnálkozó vállvonogatással nyitotta fel az ajtót és egy sűrűn lefátyolozott elegáns hölgy szállt be, kinek üdö, ifju formái voltak Zsebkendőjét, melyet összehajtva tartott a kezében, egy pillanatra oda szorította homlokához, aztán ismét a Perron felé fordult vissza honnan néhány csomagot, egy napernyőt, egy bagariabőr kézi táskát, egy himzett utazó párnát, egy tigrisbőr utazó takarót stb. nyujtottak utána.

Aztán egy fekete szakállas ur következett ki a harminczas évek derekán lehetett, ki udvariasan emelte meg előttem kalapját, aztán szépen leült mellém.

Jó ideig szótlanul ültek egymás mellett. Az ur megragadta a hölgy kezét és némán tekintett maga elé. A hölgy épp így tett csak az történt vele, hogy időnként valami vonagló rezgés — könnytelen zokogás — járta át a testét.

A hölgy szólalt meg elsőnek. — Meddig maradunk még együtt? kérdé.

Gyöngé, fátyolozott hang volt, mely kellemesen érintette a fület.

— Még harminczöt perczig, felelt a férfi, miután órájára nézett.

— Oh Istenem! — sóhajtott a hölgy fájdalmasan.

— Estére már Berlinben leszel, szólt az ur kis szünet után.

— Es mikor érkezel te Zürichbe? kérdezte a hölgy.

— Holnap reggel, volt a válasz. Igen és akkor teljes száz mértföld lesz köztünk.

A hölgy erősebben szorította meg az ur kezét.

— De ugy-e irsz nekem? az ur bólintott.

— Minden másodnap, ugy mint eddig? volt a további kérdés.

— Hát persze, édesem. felelt az ur hal- kan és melegen. Máskép nem is tehetnék. Es te is azonnal fogsz felelni, mint eddig. A gyermekekről is irsz majd sokat, hisz tudod hogy szivem mennyire az övék.

— Te jószágom! sugta a hölgy és odasimult az urhoz. Érintésénél megreszketett az egész teste és feje lassan hanyatlott le vállára bizalmas, önfeled odaadással.

Aztán ismét szótlanul, teljesen egymásba el merülve feküdt.

Rám, a néma szemlélőre, nem is ügyeltek. Törődtek is ők velem. A mikor a házasságok hosszabb időre valói készülnek, reájuk nézve nincs más a világon. Aztán meg nagyon is mélyen látszottam regényem olvasásába elmerülni és így nem is kellett tulságos érdeklődésemtől félniök.

(Folyt. köv.)

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon” A kereskedelmi akadémia palotájában.

Nyilvános olvasó terem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6 ig.

Muzeum, a kolégiumban nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12 ig.

Zene-estélyek.

Az „Arany bika” vendéglő éttermében vasárnap esténkin a Magyar testvérek és Rácz Károly zenekara felváltva tartanak zeneestélyt. Az „Arany-bika” kávéházban hetenként zeneestély van: hétfőn Rácz Károly szerdán a Magyariak.

A Hungária kávéházban minden szerdán szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyar testvérek zenekara.

Corsó kávéházában hétfőn Magyariak kedden és csütörtökön Kiss Béla zenekara.

A Margit-fürdőben vasárnap és ünnepeken d. u. 4—6 óraközt sétahangverseny. — Játékok a katonazenekar.

Berkocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	—40	—30
1/4 órára	—60	—45
Egy egész órára	—90	—60
Minden következő órára	—40	—30
Az utolsó óran túl félórára v. kevesebb időre	—20	—15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	—50	—30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetésnél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik, A temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	—60	—40
A színházból jövet	—80	—60
bármely vasúti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	—50	—30
éjjel	—80	—60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab máiba után külön 10 krajczár díj jár.	—	—
A kocsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, czukorgyár, légszuszgyár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	—50	—30
menet és visszajövet egy órai várakozással	—80	—60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldézhöz menet vagy jövet	—50	—30
menet és jövet egy órai várakozással	1	—70
minden következő órára	—60	—40
Külső barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
minden következő órára	—40	—30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	—50	—30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	—80	—60
minden további órára	—40	—30

Legnagyobb czipő-raktár.

Legolcsóbb czipő raktár.

Tisztelettel értesitem a helybeli és vidéki közön-
séget, hogy

saját 1875. óta bejegyzett
cégem alatt

egy minden tekintetben, ugy a legkényesebb, mint a leg-
szerényebb igényeknek megfelelő, városunk és környé-
kének valóban hézagpótló,

fővárosi mintára berendezett

Czipő üzletet

nagyban és kicsinybeni eladásra nyitottam.

Tisztelettel

BAUM MIKSA

főpostával szemben.

Legjobb czipők raktára.

Debreczen, 1898. nyomtatott Kutasi I. könyvnyomdájában.

Budapesti, Karlsbadi és Bécsi czipő raktár.

VI
D
Előfizetel
Mes
Az
A E
niszterek
támad, c
Erdély S
nek költ
a képvis
a törvén
által jav
lönösen
rint több
az esküd
magánbe
het elégt
a világ m
a bebocss
magyar á
túlvinni,
nemzet v
fegyverrel
kolja a b
itéletet.
De a
miniszter
Erdély
szerető fé
hozói és
melyek ne
gyobb fela
lános polg
tését.
Az ig
szervezett
A DEBR
Az én
kor kísértet
aludni és al
csodálatos s
Ez ő.
tem mert ne
láttam soha
Ó a ki
hívebb oran
esen, noha s
mernék eskü
hogy őt vár
őrültség, és
rosság?
Nos hát
kórosság. Ez
alizmusa.
Gyerme
tom. A mik
mindig egy
csak melleh
hányszor ed